

WERKELIJK GENEZEN
EN GENEESKUNDE

Orde Der Verdraagzamen

's-Gravenhage

NO 322

PRUS FL.350.

vereniging

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Giro nr 46 88 74 t.n.v. de Penningm. der "ODV" Delfgauw

Uitsl.v.publ.& abonn.: Van Blankenburgstr. 76, 2517 XT Den Haag, tel.070-465592
(tussen 17.30 en 18.30 uur)

Secretariaat: Troelstralaan 38, 2641 WG Pijnacker tel.01736-6577

GENEESKUNDE EN WERKELIJKE GENEZING.

Wij moeten begrijpen dat de werkelijke geneeskunde een zeer complex geheel is geworden. Wij hebben de bekende richting, de allopathie, die uitgaat van het standpunt dat je door de symptomen te bestrijden en als het kan ook de achterliggende oorzaken tot een genezing komt. Dan hebben we de homeopathie die op haar eigen wijze de zaak bekijkt en zegt: Je kunt het best een ziekte bestrijden door de stoffen toe te dienen in een kleine verdunning die in wezen de kwaal zouden kunnen veroorzaken. Op deze manier krijg je dus al verdeeldheid.

Ergens anders zien we dat ook weer. Er zijn mensen die uitgaan van het standpunt: wij moeten de ruggegraat en de botten recht zetten (osteopathie), want anders wordt de bloedsomloop op de een of andere manier gehinderd. Maar je hebt ook de chemo-practici die zeggen: Ja, dat is best, maar eigenlijk (in het begin was dat zo) zijn het de zenuwen die in de knel komen. Ik noem maar een paar van die kleine tegenstellingen.

Ik wil u eraan herinneren, dat het nog niet zo lang geleden is dat homeopathen voor kwakzalvers werden uitgemaakt, dat osteopathen en later de chemo-practici eenvoudig werden veroordeeld wegens het onbevoegd uitoefenen van de geneeskunde, dat zeker alle andere vormen van genezen zoals b.v. de acupunctuur eenvoudig als onzin werden beschouwd.

Als wij spreken over geneeskunde, dan hebben wij in feite te maken met een grote hoeveelheid materiaal, ervaringsmateriaal maar vooral leermateriaal. Een groot gedeelte van het leermateriaal is min of meer theoretisch. De theorie wordt dan ondersteund door een aantal gevallen uit de praxis die de theorie schijnt te bevestigen.

Hebben we te maken met andere vormen van genezing, dan blijkt dat er sprake is van een zekere emotionaliteit of van een filosofie die eraan ten grondslag ligt en die dus niets te maken heeft met praktische bewijzen of resultaten. Men heeft eenvoudig uitgedokterd: zo is het en dan blijft het zo. Dat is helaas ook bij de erkende geneeskunde het geval.

Als wij het hebben over genezing, dan moeten wij wel begrijpen dat een groot gedeelte van de genezingen die wordt bewerkstelligd onverschillig hoe, misschien met enige uitzondering van bepaalde chirurgische ingrepen, niet door medicijnen of door de dokter tot stand worden gebracht. Het is het menselijk lichaam zelf dat zich herstelt. Dat het daarbij hulp kan gebruiken, is duidelijk.

Er zijn bepaalde impulsen nodig om een genezing op gang te brengen. Maar wat moeten wij nu denken van eigenaardige gevallen waarin patienten geen werkzame medicijnen kregen, terwijl andere patienten met dezelfde kwaal wel werkzame medicijnen kregen en toen bleek, dat het percentage van de ge-

nezen patienten in beide groepen ongeveer even groot was. Dan zeggen wij: werkelijke genezing is kennelijk toch iets anders dan geneeskunde. Gezien dit verschil hebben we dan ook gemeend dit onderwerp voor behandeling te moeten accepteren.

Laten wij eens kijken waar in de praktijken wonderlijke dingen zijn gebeurd.

Het blijkt, dat mensen genezen kunnen worden door hypnotische suggestie. Maar waarom? Er is alleen maar een denkbeeld zonder een verandering van stemming en toch geneest het lichaam. Dat kan alleen, indien de innerlijke kracht van de mens kennelijk veel meer invloed heeft op de genezing dan door vele genezers wordt verondersteld.

Wat moeten we denken van natuurgeneeswijzen? Denk eens aan b.v. Kneipp. Hij zei: Loop maar met blote voeten in het water, dat is gezond voor je. De mensen werden daar gezond van. Had dat water werkelijk invloed?

Laten we kijken wat er verder is. De Priesnitz-kuur. U kent er tegenwoordig nog het z.g. zweetverband van. U kunt zich realiseren dat er werkelijk wel iets gebeurt. Maar wat en waarom dat weet niemand.

Er zijn geneeskrachtige bronnen. Sommige van die bronnen blijken inderdaad op bepaalde kwalen een bijzondere uitwerking te hebben. Men probeert dat te verklaren door te zeggen: Er zit zwavel in, er zit jodium in of er is een lichte radio-activiteit. Maar gezien de wijze waarop de genezingen geschieden hakte dat niet helemaal hout. Het is net, alsof er een klein verschil is tussen de verklaring die men geeft en de feiten die toch geconstateerd moeten worden.

Als we uitgaan van de innerlijke mens, dan wordt begrijpelijk waarom een Mesmer b.v. zoveel resultaten heeft geboekt. Waarom ook de methode van Coué (eveneens een suggestie-methode) zoveel goede resultaten heeft opgeleverd. Het antwoord is kennelijk: Genezing wordt voor een groot gedeelte beïnvloed door de inhoud van het bewustzijn en de houding van de patient ten aanzien van zijn kwaal.

Dat brengt ons dan weer tot wondergenezingen van andere aard. U weet waarschijnlijk voldoende over de wondergenezingen van Lourdes, Fatima, Kevelaer, er zijn meer van die plaatsen, waar mensen eenvoudig komen bidden en dan op een gegeven ogenblik genezen weggaan. Als dat alleen religieus zou zijn, dan zouden we kunnen zeggen: Nu ja, dat is Gods ingrijpen. Of als we God een beetje te hoog vinden daarvoor, misschien van een heilige. Heiligen zijn de loopjongens van God. Maar hoe komt het dan dat anderen dat ook tot stand brengen en dan denk ik hier aan de genezer Harry Edwards. Een eigenaardige figuur die oorspronkelijk nog een tijd als een goed amateur-goochelaar werkzaam is geweest. Hij ziet kans om mensen op afstand te genezen, om mensen van hun kwaal af te helpen. De man is ondertussen overleden. Hij zit aan onze kant en probeert nu anderen te inspireren.

Wat deed die man eigenlijk? Volgens zijn eigen denken werd hij begeleid door bepaalde geesten. Hij had een lijst van patienten die hij dan opdroeg in de aandacht van die geesten. Maar nu het gekke: tijdens de oorlog verbrandde zijn hele archief. Hij dacht: nu, dan is het voorlopig wel afgelopen met al die meldingen dat ineens zoveel beter gaat. Maar hij kreeg er juist meer dan voordien. Omdat hij zich nu gewoon algemeen concentreerde. De vraag is weer: wat is het en waarom? Het antwoord kan alleen zijn:

Er zijn krachten in de kosmos en ook rond de aarde die wij niet kennen of op de een of andere manier kunnen beschrijven, maar die er toch zijn. Is er al eens mee gewerkt? O zeker. Er is een man geweest die heeft speciale kisten gemaakt van hout, van metaal, vaak ook van andere stoffen

In zo'n kist werd dan een patient gelegd en inderdaad na verloop van tijd voelde hij zich beter. Dat noemde hij dan organische werking. Want, zei hij, er is een krachtveld om de hele aarde. Dat krachtveld straalt uit en is ook levenskracht. Als er nu zo'n kist wordt gebouwd, dan concentreert deze de kracht. De mens die daarin zit, krijgt dus geconcentreerde levenskracht toegediend. Een zeer ineteressant iets.

De man ging nog veel verder. Hij heeft het samen met anderen gedaan. Hij kwam tot de conclusie: er zijn bepaalde lyelijnen. Deze lijnen bestaan uit een concentratie van de kracht die door de andere man 'orgon' werd genoemd. Deze kracht zou dan de mensen in staat stellen om b.v. te vliegen. Om ze te zien vlieden kun je overal terecht. Alleen op die lijnen zouden de mensen zich inderdaad in de lucht kunnen verheffen en vliegen; en wel door een concentratie van deze orgon in zich op te wekken.

Het heeft schijnbaar niet veel met genezing te maken, maar het is de achtergrond van een theorie die zeer veel van de buiten het gewone liggende geneeswijzen, die al of niet gangbaar zijn in deze dagen, samenvoegt. Want of wij het nu orgon normen of wat anders, als we aannemen dat er een levende kracht is die overal aanwezig is, dan is het ook begrijpelijk dat wij door die kracht op de juiste wijze - en dat is belangrijk - toe te voegen aan iemand die ziek is hem a.h.w. de kracht geven om zichzelf te genezen.

Een magnetiseur heeft inderdaad kracht en dat kan voor een deel zijn eigen levenskracht zijn, maar hij moet haar ergens vandaan halen. Dan kun je aannemen, dat ze uit de geest komt of elders vandaan, maar het zal toch die levenskracht moeten zijn.

Als wij werken met acupunctuur en we hebben op de grote teen een punt die heeft een hele meridiaan die naar de milt voert en verder. Als we daarin even de naald bewegen, heel voorzichtig en ritmisch, dan ontstaat er een prikkeling van het zenuwstelsel, natuurlijk. Maar wat zegt men? Daardoor wordt positieve kracht toegevoegd. Er is een ander punt, iets verder op dezelfde meridiaan, dat ook kan worden ingeprikt. Als je het daar doet, dan vloeit er juist overtoelinge kracht weg. Want wat zegt de acupunctuur? Je hebt te maken met een aantal levensstromen, die met elkaar in evenwicht moeten zijn. Het yan-yin principe.

Laten we aannemen dat die kracht bestaat. En laten we verder maar eens even aannemen dat die kracht genezing kan bewerkstelligen. Dan zien wij: paranormale geneeswijze via afstand of direct magnetisme. De mesmer-methode eveneens door magnetisme tot stand gebracht; dezelfde kracht.

Wat gebeurt er? Men voegt krachten toe. Maar wanneer u een paranormale genezer of genezeres aan het werk ziet, dan zult u heel vaak zien dat ze ook z.g. afnemen; dat ze plotseling alles van zich af schudden of dat alles door en door nat is en ze de druppels kwijt willen. Ze nemen kracht weg en ze geven kracht bij.

Wanneer er sprake is van levensstroom, wanneer er sprake is van iets als dat orgon, dan zouden die bewegingen, de werkwijze, verklaarbaar worden door het herstellen van evenwichten. Daarom ben ik geneigd te zeggen: Genezing is in feite niets anders dan het herwinnen van een intern evenwicht dat door krachten plus psyche wordt bepaald en van waaruit het lichamelijk evenwicht gelegenheid krijgt zichzelf opnieuw te vormen.

Nu heeft men in de loop der tijden verschillende methoden ontwikkeld van psychiatrische benadering en psychologische benadering. Maar men heeft ook een vorm van geneeskunde ontdekt waarmee men de kwaal weliswaar meestal met allopathische middelen probeert te bestrij-

den, maar gelijktijdig probeert men door te dringen in het wezen van de mens en zo de oorzaak, de innerlijke onevenwichtigheid, op te heffen die mede aansprakelijk is voor de kwaal of voor de instandhouding daarvan.

Dat doet mij een beetje denken aan Jezus toen ze de jongeling door het dak potseling voor zijn voeten lieten vallen, compleet met zijn bed. Wat zei Jezus? "Uw zonden zijn u vergeven. Neem uw bed op en wandel." Voor de moderne ziekenhuizen is zo iemand natuurlijk niet aanvaardbaar. Het zou teveel bedden kosten en bovendien de bezetting aantasten.

Uw zonden: het schuld bewustzijn, de innerlijke verdeeldheid, de onvrede, de conflicten; emotioneel, psychisch, maar kennelijk wel medeveroorzakers van al datgene wat de mens overkomt aan kwalen.

Er is eens een Franse arts geweest die een heel eigenaardige benadering had tot zijn patienten. Als er iemand kwam met een gebroken arm, dan zette hij die wel, maar dan begon hij altijd te vragen: Wat heb jij misdaan dat je je arm hebt gebroken? Waarom heb je die arm gebroken? Als iemand met een andere kwaal kwam, dan werd die kwaal wel hersteld, maar dezelfde spreuk werd herhaald. De man had kennelijk ontdekt dat er een samenhang is tussen innerlijk evenwicht en lichamelijke verschijnselen. Dan is dus genezing al datgene wat kan bijdragen tot het herstellen van het innerlijk evenwicht, psychisch en als het even kan ook lichamenlijk.

Ja, dat is voor een deel geen kunde. Dan zou je niet van geneeskunde moeten spreken, maar van geneeskunst. Want het is een kwestie van het juist aanvoelen van je patient; desnoods van het kunnen aflezen. Er zijn mensen geweest die dat hebben geleerd aan de hand van de aura de uitstraling waar te nemen; helderzienden, ook onder de medici. Je zoudt zeggen: De enige medici van wie ik aanneem dat zij het zijn geweest, zijn de families die pausen hebben geleverd in Italië. Maar ik bedoel hier werkelijke geneeskundigen. Mensen, die bewust of onbewust in de aura bepaalde kleine tekens in lichaam, uitstraling, houding aflezen en op grond daarvan een diagnose stellen die in feite niet redelijk te doorgronden is. Als dit juist is, dan is de kunst van het genezen vooral het erkennen van de onevenwichtigheden in je patient en het vermogen om hoe dan ook de evenwicht te herstellen.

Dan wordt het ook begrijpelijk waarom iemand, die een bedevaart maakt en in feite een soort boetetocht maakt, genezen kan. Want zo iemand is ervan overtuigd: daar is Gods wonder, Gods kracht, Gods genezing. Als hij daar intens aan gelooft, dan begint hij in zichzelf vrede te krijgen, hij kan de kracht van buiten opnemen en er ontstaat een verbetering, om niet te zeggen een genezing.

Totale genezing is ook in de annalen van Lourdes slechts zeer zelden geconstateerd. Maar er zijn vele gevallen (dit door medici geconstateerd en ook later nagetrokken) waaruit blijkt dat een dergelijke bedevaarttocht een tijdelijke verbetering brengt die echter later een progressie van verbetering doet zien. Dan moeten wij toch aannemen dat hier iets gebeurt. Dat kan alleen worden verklaard uit de houding van de patient in kwestie. Dan is de innerlijke houding voor genezing veel belangrijker dan al het andere.

Als u door een dokter wordt behandeld en u beschouwt hem als een niet geheel bekwaam mechaniciën voor lichamenlijke onderdelen al noemt hij zich misschien specialist, dan zult u veel moeilijkheden hebben om beter te worden. Als u een veel minder bekwaam arts krijgt, maar u gelooft in hem en hij is kundig genoeg om u geen schadelijke stoffen te geven, dan geneest u zeer voorspoedig. Dan zegt u: Dat is een goede dokter. U zoudt moeten zeggen zoals ook in de bijbel staat: Uw geloof heeft u behouden.

Ik vind het jammer, dat ook de moderne geneeskunde zo sterk afwijzend staat tegen allerlei zullen wij zeggen randverschijnselen op het gebied van de genezing. Men zegt: Dat is allemaal kwakzalverij. Daar kun je niet op

rekenen en daar moet je dus niet mee werken. Mijn standpunt is: Als een patient daar beter door wordt, moet het aanvaard worden. Het behoeft niet zonder meer als een vaste procedure te worden aanvaard. Want emotionele en innerlijke zaken zijn nu eenmaal zaken die bij iedereen anders liggen. Daar kan geen vaste procedure voor zijn, maar er bestaat wel een zekere sfeer voor.

Hoe komt het dat patienten, o.a. bij bepaalde gevallen van lubertisme (?) bleek dat, erg gevoelig zijn voor muziek. Ik wil nu niet zeggen dat ze daar zitten met podagra, er wordt een deuntje gespeeld en even later dansen ze dertel rond. Maar het is wel zo, dat de toestand aanmerkelijk verbetert, als er een zekere overmate van stimulans aanwezig is. Dan kunt u zeggen: Dat is onzinnig. Maar dan kan ik u aantonen dat koeien die popmuziek horen minder melk geven; die Beethoven horen minder melk geven en die zeer populaire muziek horen van het gemiddelde genre meer melk geven. Wat natuurlijk iets zegt over de mentaliteit van de koe ook. Dan is het helemaal niet zo dwaas te zeggen: wij kunnen muziek gebruiken voor genezing.

Een ander voorbeeld: Door ervaring is gebleken dat bepaalde kleurstellingen in de vertrekken waar zieken zich bevinden ofwel de genezing afremmen, danwel bevorderen. Voor een deel wordt daarvan bewust of onbewust zelfs in de moderne ziekenhuizen gebruik gemaakt. U zult daar over het algemeen weinig felle kleuren aantreffen, maar wel pastelkleuren. Die pastelkleuren zullen over het algemeen een zweem van geel of een zweem van rood vertonen. Daar waar rust geven nodig is, zien we ook nogal eens groen. Het is helemaal niet redelijk te verklaren, maar ook kleuren blijken een genezende werking te hebben.

Wat dat betreft heeft een zekere Steiner een theorie opgesteld waarin deze eenheid van kleuren met de patient toch heel aardig wordt uiteen gezet en zelfs wordt duidelijk gemaakt dat bepaalde patienten dus bepaalde kleuren in feite nodig hebben.

Genezing is dus iets wat helemaal niet alleen maar afhankelijk is van de chemische industrie of wat dat betreft van de natuurlijke geneesmiddelen. Met kruiden kun je veel doen. Je kunt er zelfs rijk van worden, als je ze in pakjes verkoopt. Er is echter een complex geheel dat de genezing beheerst.

Nu kunnen we wel spreken over infectieziekte. Natuurlijk zijn die er. Ik ben heus niet zo primitief als mensen in de tijd van Pasteur die zoiden: Ja, maar eerst is er de ziekte en dan pas komt het organisme. Dan pas komt de microbe of het serum wat dat betreft. Ik vind, dat je dat niet kunt zeggen. Je kunt wel zeggen: Een virus (bacil) kan alleen werkelijke schade aanrichten in een lichaam waarin condities bestaan die haar vermeerdering niet tijdig afremmen; dat zijn lichamen waarin het energie-evenwicht niet aanwezig is. Dan moet je toch, meen ik, als je van geneeskunde wilt komen tot de kunst van genezen, rekening houden met dit feit.

Er zijn psychische factoren. Ik weet niet, of datgene wat men organoemde wel juist is betiteld. Maar er bestaat iets; een zekere kracht. Die kracht is overal aanwezig. Die kracht kan de mens op verschillende manieren tot zich trekken of ze kan door anderen aan die mens worden toegevoerd. Ze kan worden gebruikt.

Laten we eens denken aan iets dat ook nogal wat opzien heeft gebaard: de z.g. geestenchirurgie waarmee mensen operaties uitvoeren waarbij de huid soms zelfs niet wordt gepenetreerd, in andere gevallen heel ruw werd opengemaakt er wat uit werd gegrabbeld en voor je het weet is de operatie voorbij. Een lidteken blijft bijna niet over. Een enkele keer een paar verkleuringsvlekken die jarenlang aanwezig kunnen blijven.

Er zijn operaties uitgevoerd met een niet bepaald ontsmet aardappelmesje. Geen sepsis, geen besmetting, geen antiseptische maatregelen, geen straling om toch alle bacillen te doden. Geen middelen om te voorkomen dat er iets gebeurt. Gewoon aardappelmes erin, hup eruit, hup, hup, hup, dicht. Een mooi vochtig verband erop, een paar bladeren desnoods erbovenop, dat gaat wel. En het gaat. De genezer heeft echter wel een enorm geestelijk overwicht. Hij heeft een enorme uitstraling. Wel aanvaardt de patient de genezer en het proces zij het uit wanhoop zij het uit volledig vertrouwen. Dan is er een kracht aanwezig die de besmetting eenvoudig onmogelijk maakt. Waarom zou er dan zoveel besmettingsgevaar bestaan?

Ik weet, de moderen geneeskunde is ontzettend sterk in het ontdekken van al die dingen die gevaarlijk zijn. Maar waarom ontdekken ze zo weinig dingen die werkelijk goed zijn?(als dingen goed zijn, worden ze meestal ontdekt door de chemische industrie.) Ik denk, omdat de benadering van de geneeskunde, bewust of onbewust, sterk negatief is. Men wil preventief zijn, maar men vergeet daarbij één ding en dat is, dat je door je neiging tot preventie gelijktijdig angsten en onevenwichtigheden veroorzaakt die aanleiding kunnen worden tot de klachten die je dan hebt voorspeld; dus heb je gelijk.

In de geneeskunst zou je het anders moeten doen. Je moet zeggen: Dat helpt. Op die manier kun je gelukkig zijn. Je zoudt kunnen zeggen: Mensen, leef zo gelukkig als je maar kunt. Wees tevreden met alles wat erin en rond je gebeurt en je zult niet ziek zijn.

Op het ogenblik, dat je jezelf innerlijk tevreden voelt, dat je evenwichtig bent, zul je ontdekken dat zelfs de kwalen, die je al jarenlang met je meesleept, voor een ogenblik ophouden je te kwellen. Je evenwicht is het meest belangrijke.

Werkelijke genezing is al datgene wat door dit evenwicht kan worden hersteld, kan worden verbeterd waardoor de krachten in u sterker kunnen worden. Ware genezing is niets meer of minder dan het zorgen voor evenwicht en rust in de patient en het toevoeren van de energieën die hij nodig heeft. Als je daarnaast gebruikmaakt van kleine aansporingen voor het lichaam om daar op de een of andere manier op te reageren, mogelijk helpt het en in sommige gevallen is het zelfs noodzakelijk en onvermijdelijk. Maar besef wel, dat vakkunde niet voldoende is om de patient te genezen. Zelfs de dood van een patient wordt heel vaak mede veroorzaakt door diens eigen mentaliteit.

Geneeskunde, besef hoe onvolledig gij zijt. En gij, die genezing zoekt, besef hoezeer gijzelf daarbij de voornaamste rol speelt. Dan wordt werkelijke genezing steeds meer mogelijk. Dan kunnen er resultaten worden geboekt op elk gebied. En dan zal men ook alle middelen welke die mogelijkheid vergroten durven, willen en kunnen gebruiken.

Daarmee heb ik mijn inleiding beëindigd. Uit de aard der zaak heb ik u alleen een overzicht gegeven incl. enkele theorieën. Hoe u daarover denkt, moet u zelf weten. Wat u onjuist of onbevredigend vond, u kunt het noteren. Na de pauze zullen wij daar op ingaan. Maar als u een genezing wilt hebben voor een bepaalde persoon of voor een bepaalde kwaal, dan moet u wel begrijpen dat ik daarop niet volledig kan ingaan. Al is het alleen maar, omdat het mij verboden is dergelijke persoonlijke vragen te beantwoorden.

--:-

V R A G E N.

- x Ziekte is de uiting van een verstoord innerlijk evenwicht.
Wat maakt dat dit innerlijk evenwicht verstoord raakt? Is dit niet een taalkundige verlegging (ontkenning van het probleem)?
- Dit is geen taalkundige ontkenning van het probleem. Ik heb namelijk niet gezegd dat er zonder meer een innerlijk evenwicht is verstoord. Ik heb gesproken over een evenwicht van krachten. Als wij ons realiseren dat elk ziekteverschijnsel gepaard gaat met o.a. temperatuurveranderingen t.a.v. de zieke lichaamsdelen, dan blijkt hieruit dat de doorbloeding dus verandert.
Als we rekening houden met de pijnsignalen, dan blijkt dat de belasting van het zenuwstelsel t.a.v. de zieke plaatsen kan veranderen. Als we verder rekening houden met al datgene wat de laatste tijd is geconstateerd in overeenstemming met de theorieën, onderzocht voor acupunctuur en de verschillende varianten daarvan (pressiepunctuur enz.), dan kunnen we met zekerheid stellen dat bij elke ziekte er sprake is van een verstoord evenwicht. Dat dit evenwicht mede ten dele psychisch verstoord is, blijkt uit de reactie en de uiting van elke patient.
- x Is er een relatie tussen het type conflict (innerlijk) en de lichamelijke verschijnselen (ziekte)? Zo ja, wilt u daar iets over vertellen.
- Van een definitieve relatie is tot mijn spijt geen sprake. Het conflict (de innerlijke onevenwichtigheid) hangt zodra ze zuiver psychisch is samen met een schuldgevoel waardoor de ziekte in feite een compensatie-zoeken betekent voor het schuldgevoel. Daarbij zal de associatie in de mens meer bepalend zijn voor de vorm van de ziekte die ontstaat. Daarnaast hebben we suggestieve werkingen van de omgeving. Als iedereen je vertelt dat je van dit en van dat kanker krijgt, dan neemt automatisch de suggestie dat kanker de oplossing is toe en zullen er dus in verhouding meer kankergevallen optreden.
Wij kunnen dat uitbreiden tot elke willekeurige ziekte, of het nu een infectieziekte is, een ander lichamenlijk ongemak, danwel een orgaan dat niet goed functioneert. Er is dus geen definitieve regel te geven behalve deze: Bij een verstoring van psychisch evenwicht zal een lichamenlijke weerslag op den duur onvermijdelijk zijn. Indien er sprake is van een verstoring van het krachtsevenwicht in het lichaam, zullen daardoor op de plaatsen waar het evenwicht het sterkst is verstoord - positief of negatief - als vanzelf de ziekteverschijnselen optreden, danwel trauma's etc.
- x Kan men zeggen, dat de rol van het innerlijk (energie) evenwicht in ieder organisme de door u geschetste rol speelt, ook bij dieren?
Dit zou betekenen, dat een dierenarts ook het gevoel voor de factoren moet hebben die dit energie-evenwicht bij dieren verstoren. Hoe zou zijn benadering moeten zijn?
- Dat is veel moeilijker dan bij mensen. Een dier heeft namelijk bepaalde eigen gewoonten, erfelijk ingelegd en voor een deel aangeleerd. Wanneer dit gewoontepatroon wordt doorbroken, zal het dier zich onbehaaglijk voelen. Is er dan geen compensatie, dan ontstaat er inderdaad ofwel een psychisch probleem, danwel een verstoring van het krachtsevenwicht waardoor ziekte bij het dier heel waarschijnlijk wordt. Het is veel moeilijker om dit te benaderen, tenzij u als dierenarts een zeer goed aarahelderziende bent.
- x Ik ga accoord met uw theorie over de enorme waarde van innerlijke vre-

de, rust en evenwicht. Deze moet echter eerst op de omstandigheden worden veroverd zoals een slecht huwelijk, arbeid, bureu, kind, aan de drugs enz. Hoe is hierin verandering te brengen?

- U geeft zelf al een groot aantal gevallen aan. Het is duidelijk dat in elk geval de benadering tot innerlijke vrede een andere zal moeten zijn. In de praktijk komt het normaal hierop neer:

Punt 1: stel geen eisen aan de buitenwereld en probeer gewoon jezelf instand te houden.

Punt 2: trek je van de buitenwereld weinig aan, tenzij je voor jezelf de verplichting voelt t.a.v. die wereld te ageren.

Punt 3: belaadt u niet met schuld t.a.v. zaken waarop u geen directe invloed heeft.

Als u die regels volgt, zal de innerlijke vrede gemakkelijker te benaderen zijn.

- x Als je zelf bewust bent van je onevenwichtigheid, wat kun je dan het best doen om je evenwicht terug te vinden? En wat te doen als deze onevenwichtigheid van buitenaf komt?

- Ik denk, dat ik de vraag al grotendeels heb beantwoord in het voorgaande. Om het zeer simpel te stellen: Wanneer u een onevenwichtigheid bij uzelf erkent, vraag u af waar ze vandaan komt. Tracht de oorzaak te realiseren. U zult dan ontdekken dat u t.a.v. die erkende oorzaken al gemakkelijker een soort evenwicht kunt scheppen. Als de invloed van buitenaf komt, dient u te beseffen dat een beïnvloeding van buitenaf grotendeels terzijde kan worden geschoven, tenzij ze een onmiddellijke en lichamelijke beïnvloeding inhoudt. In het laatste geval is een lichamelijke reactie de enig juiste.

- x Kan een innerlijk evenwicht ons ook afschermen tegen overmaat van schadelijke radio-activiteit?

- Wanneer radio-activiteit in zeer grote doses rond u aanwezig is, dan betekent dit een aantasting van o.m. protoplasma-celkernen; dat wil zeggen dat u daar niets tegen kunt doen. Maar u zult minder gevoelig daarvoor zijn, als u punt 1: een innerlijke vrede heeft en die weet te bewaren; punt 2: u kunt zich niet afschermen tegen alle invloeden van buiten, omdat uw stoffelijk wezen nu eenmaal afhankelijk is van een voortdurende uitwisseling van energie met de omgeving. Zijn de juiste energieën in de omgeving niet meer aanwezig of in te hoge mate, dan zal deze uitwisseling alleen door zeer bewusten zodanig beheerst kunnen worden dat daardoor geen verdere gevolgen optreden.

- x Sommige medische ingrepen bij b.v. gevaarlijke kwetsuren of bloedingen zijn erg nuttig en kunnen het leven van een mens redden. Ik kan mij voorstellen dat een innerlijk evenwicht op dat moment niet altijd de belangrijkste factor behoeft te zijn. Speelt hier geneeskunde niet de hoofdrol?

- Als het hier gaat om een werkelijke beschadiging van het lichaam (adembreuken etc., een grotere trauma), dan is het inderdaad zo, dat de geneeskunde daar onmiddellijk bij is. Maar gelijktijdig dient men de patient zoveel mogelijk rust en zekerheid te verschaffen en elke spanning voor en tijdens de ingreep zoveel mogelijk te voorkomen. Eerst door dit te doen ontstaat namelijk het klimaat waarin de werkelijke genezing gemakkelijker vooruit gaat en tevens een vermindering in krachtverlies en daarmee een vermindering van de risicofactor optreedt.

- x Wat is de juiste wijze om de door u genoemde levenskracht (orgon) naar je toe te halen? Kun je van deze kracht ook teveel hebben?

- Ongetwijfeld. U kunt teveel hebben van deze kracht en dan bent u eveneens onevenwichtig of u bent te dominant t.a.v. uw omgeving. Beide gevallen komen voor. Als u deze kracht in u wilt opnemen, dient u zich het volgende voor ogen te houden:

- A: ik moet een omgeving hebben waarin ik niet word gestoord. Dus een rustige plek om te mediteren of desnoods wat te knikkebollen.
- B: ik geloof in deze kracht. Ik geloof, dat deze kracht op mij inwerkt. ik ervaar in mijn gedachten de opname van deze kracht. Hierdoor stel ik mij in op het vergaren van deze kracht en wordt de toevoer van dit orgon aanmerkelijk hoger.
- x Is er altijd een relatie tussen stoffelijke ziekte en het astraal en/of het levenslichaam? Is de ziekte altijd tevoren in het astraal-lichaam te zien?
- De vraag is onjuist gesteld. In het astraal is alleen de weerkaatsing te vinden van het lichaam. Over het algemeen zal enige tijd nadat veranderingen in het lichaam hebben plaatsgevonden het astraal zich daaraan hebben aangepast.
In uw uitstraling echter -- en dat is iets anders -- worden bepaalde ziekteverschijnselen aangekondigd, omdat de onevenwichtigheden daarin reeds kenbaar zijn voordat de lichamelijke resultaten daarvan duidelijk zijn geworden.
- x Meestal tracht men, als het om genezen gaat, de oorzaak van een kwaal of van een probleem op te sporen. Het kennen van de oorzaak (b.v. angst) lijkt echter geen garantie voor de beëindiging van een kwaal. Uitgezonderd; wellicht de aandachtstoestanden waarbij het proces van aandachtig zijn zelf de energie-vrijmakende en genezende werking betekent waarin het probleem wegvalt.
Zijn er geen geheel andere benaderingen zoals 'alles loslaten' die in vele gevallen effectiever werkt dan oorzaken opsporen.
- Ongetwijfeld, maar dit is moeilijk te bereiken. Ik wil u hier herinneren aan de regels van de psychosomatica waarin letterlijk wordt gezegd: Zoek de psychische oorzaak voor kwaal en onrust en probeer gelijktijdig de lichamelijke symptomen te genezen. Zo dit niet mogelijk is, ze in ieder geval zodanig te onderdrukken dat daardoor de eventuele rust in het gevoelsleven en de psyche wordt bevorderd. Dat is de meest juiste benadering. Ik zou daaraan kunnen toevoegen:
Wij moeten te allen tijde beseffen dat alles 'loslaten' voor de meeste mensen onmogelijk is. Dit vergt een zodanig grote beheersing van psyche en zelfs van geest dat slechts weinigen dit kunnen opbrengen. Daarom zijn andere benaderingsmethoden over het algemeen veel beter. Zeker, omdat degenen die wel deze innerlijke rust, dit 'loslaten' tot stand kunnen brengen doorgaans de hulp van genezers niet van node hebben.
- x Krishnamurti stelde eens: Je kunt een ander eigenlijk niet helpen. Zelfinzicht, dat moet iemand zelf doen. Helpen is een vorm van ijdelheid. De spreker (zichzelf bedoelend) helpt u ook niet. Hij houdt u slechts een spiegel voor. Het is uw spiegel. Als het zijn spiegel is, verbrijzel hem. Klopt dit allemaal?
- Niet geheel, maar wel grotendeels. Onthoudt u dit:
1. U kunt iemand alleen helpen om zichzelf te helpen; d.w.z. u kunt de condities scheppen waaronder een ander in staat is zichzelf beter te helpen. Dit geldt ook voor genezen.
2. Elke spreker en elke schrijver, elke musicus enz. houdt u in feite een spiegel voor omdat u immers in de ander alleen datgene erkent wat in uzelf leeft. In zoverre is het juist.
- x Eenvormige uitleg van geneeskunde tegenover de meervormige omschrijving van het begrip gezond zijn, gezond worden. Wat is gezond of gezondheid?
- Gezondheid is die situatie waardoor men t.a.v. zijn omgeving meent over zijn volledige vermogens te kunnen beschikken, ofschoon dit zelden het geval is.
- x Hoe past karma in uw beeld van ziekte en genezing?
- Ze past daarin betrekkelijk weinig of zeer beperkt. Karma is niets an-

dors dan de preconditionaire feiten uit vorige levens welke de levenshouding in dit leven wel heel sterk kunnen beïnvloeden. Het betekent echter geen bindende kracht en uw ziekte is niet zonder meer uw karma. Maar ze kan voortkomen uit een onevenwichtigheid in uw benadering van uzelf, uw leven of uw wereld welke wel degelijk door karmatische invloeden in u tot stand is gekomen.

- x De krachten in de kosmos en rond de aarde, die orgon kan worden genoemd, berusten op bepaalde natuurwetten die ze in standhouden. Als de mens de wetmatigheden kent die deze wetten in standhouden, zou hij kunnen beschikken over een permanente techniek die het mogelijk maakt deze krachten te gebruiken voor b.v. genezing. Is dit mogelijk?
- Het is mogelijk, mits men één ding beseft: Daar deze kracht niet te vergelijken is met de meeste andere krachten die de mens kent en technisch kan beheersen, is de techniek die u nodig heeft een innerlijke techniek, een psychische techniek, waarbij o.a. gevoelswaarden een belangrijke rol spelen. Het wonderlijke is namelijk dat de kracht, die wij orgon kunnen noemen (ze is door sommigen zo genoemd) in wezen op bepaalde emotionele toestanden veel sterker inwerkt en daardoor ook veel sterker kan worden opgenomen dan dat men tot een zuiver rationele benadering ervan zou willen overgaan. Dit houdt in, dat het een meditatieve techniek is, eventueel een magische techniek waarmee men deze kracht voor een groot gedeelte kan leren beheersen in relatie tot zichzelf, maar niet in relatie tot anderen.
- x Is het niet mogelijk dat je een techniek zou kunnen ontwikkelen?
- Zolang de mensheid nog niet in staat is een techniek te ontwikkelen waardoor hij zijn eigen emoties duidelijk beseft en gelijktijdig beheerst; vrees ik dat er inderdaad geen techniek te ontwikkelen is.
- x Kunt u iets zeggen over de waarde van de medische astrologie, b.v. over de kans van genezing met betrekking tot bepaalde planeetstanden?
- Het juiste antwoord zou zeer ingewikkeld moeten zijn. Ik moet dus vereenvoudigen.
Wanneer u een astrologische horoscoop trekt t.a.v. geneeskundige mogelijkheden en eventueel werkingen, dan stelt u een aantal tendensen vast; niet het gebruik ervan. U kunt met een dergelijke horoscoop zelfs komen tot een definitie van die kruiden of geneesmiddelen die het best werkzaam zouden zijn, mits de patient volledig beantwoordt aan datgene wat de horoscoop stelt.
Daarbij is punt 1 de interpretatie van de horoscoop zeer belangrijk. Punt 2: de toediening op die ogenblikken dat de omstandigheden het gunstigst zijn, zal dan ook een versnelde werking en dus een verbeterde genezingskans starten.
- x Komt het voor dat een ziekteproces of handicap een vorm van inwijding is voor bepaalde mensen?
- Dat komt nogal eens voor. Ziekte kan in vele gevallen een poging zijn om een eigen evenwicht te vinden. Zoals ook bepaalde ongelukken in feite vaak voortkomen uit een innerlijke behoefte (onbewust) om een zeker evenwicht te vinden. Wanneer je dus ziek bent of als je b.v. een geboortefout of andere fouten hebt, dan word je hierdoor geconfronteerd met een werking die tegengericht is aan de onrust waarmee je geboren bent of die je in de voorgaande jaren op aarde hebt opgebouwd.
Als je kunt komen tot de aanvaarding van de kwaal, dan zal niet alleen de kwaal minder ernstig worden of de verschijnselen daarvan, maar je zult tevens ook een grotere innerlijke vrede kunnen genieten. Aanvaarden is hier een van de belangrijkste sleutelwoorden. Dit betekent echter niet: je zonder meer eraan te onderwerpen.

- x Onder andere in Afrika worden bepaalde ziekte geassocieerd met bepaalde geesten of demonen. Is hier sprake van astrale schillen die gekoppeld zijn aan een bepaald ziektebeeld?
- Neen, neen. Ik zou daar een avond voor nodig hebben om dat precies duidelijk te maken. Een korte samenvatting dus.
- Als iets onverklaarbaar is, dan moet er een god of een demon achter steken. Een zeer primitief geloof. Als een medicijnman een bepaald masker opzet en daarmee een geest voorstelt die strijdig is met de geest van de patient, dan kan hij met allerlei rituelen erbij een enorme indruk maken op de patient en hem het gevoel geven dat de ziekte inderdaad verslagen is. Meestal is er dan een kortē tijd enige verbetering. Maar ook medicijnmannen weten heel goed dat je daarnaast andere dingen nodig hebt. Zij zullen dan ook heel vaak medicijnen gebruiken die heel dicht liggen bij de natuurlijke vitaminen en andere stoffen die op het ogenblik synthetisch zo in de mode zijn in het westen. Er zijn zelfs gevallen bekend dat een ziekte werd bezworen en tijdens de dans om de duivel uit te drijven gelijktijdig een injectie werd gegeven met peniciline die inderdaad tot gevolg had dat de demon is gevloeden. Sta mij toe het hierbij te laten. Er zit meer aan vast, maar dan moet ik ingaan op de Afrikaanse magie.
- x de zieke krijgt een droom die een ziekte aankondigt. Is dit een soort archetype.....?
- Ik geloof niet, dat het volledig archetypisch is. Maar u heeft wel te maken met iets anders: Wij kennen al uit de zeer verre oudheid de zogenaamde droomdiagnose. Wij weten dat deze zelfs door Mesmer in zijn tijd nog gebruikt is om onder hypnotische invloed de patient zelf de diagnose te laten stellen voor zijn kwaal. Hierbij komen vaak symbolen voor, dat is duidelijk. Maar deze symbolen zijn eerder afhankelijk van de cultuur waartoe men behoort dan dat ze archetypisch zijn en zo behoren tot het totaal van de mensheid.
- Dergelijke dromen geven echter aan waar de onevenwichtigheden zitten. Bij een voldoende suggestie meestal voor het inslapen gegeven (o.a. in de tempel van Aesculapius gebeurde dit), zal men de patient ertoe kunnen bewegen zelf aan te geven welke geneesmiddelen die onevenwichtigheid kunnen opheffen. De associatie van het zelf geven van de oplossing, eventueel het denkbeeld, aan hoge geestelijke beïnvloedingen plus het geneesmiddel zelf heeft dan over het algemeen een zeer behoorlijke uitwerking.
- x Waardoor kunnen gaten in de aura ontstaan en hoe kan men die zelf weer dichtten?
- Ik zou haast zeggen: Omdat er een geest is die met hagel schiet. Dichten kun je de gaatjes met stopverf. Dat is het meest reële antwoord dat je kunt geven. Gaten in de ayra bestaan namelijk niet werkelijk. Het zijn vlekken waarin weinig of geen werking aanwezig is. Wanneer dat gebeurt, kun je die 'gaten' ook niet dichtten. Wat je wel kunt doen, is je eigen energie op die punten zodanig opvoeren (of door anderen laten opvoeren, ook dat is mogelijk) dat hier weer een normaal fluctuerend licht- en klārenspel de plaats inneemt van die tijdelijke energiezwakte die als zwart gat werd ervaren.
- x Zijn allergische reacties en overgevoeligheden in het algemeen geestelijk te beïnvloeden? Hoe ontstaan ze?
- Ze zijn voor een deel zeker psychisch te beïnvloeden. Niet uit de geest maar vanuit de menselijke psyche. De geest kan er in sommige gevallen iets aan doen, maar in de meeste gevallen niet, omdat de overgevoeligheid mede te maken heeft met de weefsels of met bepaalde slijmvliezen en andere functies. Die kun je niet zonder meer veranderen; je kunt ze niet omturnen. Je kunt wel de belangrijkheid ervan verminderen. Dit heeft over het algemeen bij enige voorzichtigheid een normalisatie ten gevolge.

- x Een operatiezuster kan plotseling niet meer tegen rubberhand-
schoenen tijdens haar werk.
- Verzet tegen haar werk. Het mens heeft rust nodig en een tijdlang
ander werk dan operatiezuster. Daarna verdwijnt het weer op het ogen-
blik dat ze zelf de behoefte heeft om in de operatiezaal weer actief te
zijn.
- x Wat kan de oorzaak zijn dat in een lichaam de noodzakelijke hoeveel-
heid fosfor ontbreekt en toegevoerde fosfor niet wordt opgenomen?
- Dit is een van die gevallen waarop je eigenlijk geen antwoord kunt
geven, want dan komen we in allerlei gevallen terecht. Zeer simpel gezegd:
De fosfor die niet wordt opgenomen is kennelijk niet in overeenstemming
met de feitelijke behoefte aan fosfor. Er bestaan in fosfor een groot
aantal afwijkingen (soorten) die men eenvoudig niet absorbeert. Daarnaast
bestaat er een bepaald ziektebeeld waardoor sommige stoffen eenvoudig
worden afgewezen door het lichaam, omdat ze als vreemd worden geregis-
treerd en niet meer als deel van de voedingsbehoefte.
- x De wicelroedeloper Mikkers stelde: Kanker heeft te maken met aard-
stralen. De weerstand van het lichaam kan door magnetische velden in hui-
zen en werkplaatsen worden aangetast. Is dat juist?
- Het is niet onjuist. U moet echter wel dit onthouden: Om kanker te
krijgen door aardstralen zoudt u ongeveer 7 jaar onafgebroken in een be-
paalde uitstraling aanwezig moeten zijn en zoudt u ook nog een behoorlijk
hoge activiteit moeten vertonen. Wat er in feite gebeurt is, dat een deel
van uw neurale-energie vermindert; dat dus uw zenuwsinapsen aanmerkelijk
traag verlopen. Dat is een van de kentekens waarvan u zegt: Hier wordt mijn
energieniveau aangetast. Als u dan probeert buiten de aardstraal te blijven,
dan is dat een verbetering. Maar het beste is, als u in de natuur (bij
voorkeur onder loofdragende bomen in de zomer) een tijdje rust en daarbij
het hoofd oost en de voeten west richt. U heeft dan de beste beïnvloeding.
- x Kunt u aanwijzingen geven voor de behandeling van Multiple Sclerose.
Is hiervoor een dieet te geven?
- Multiple Sclerose heeft te maken met een aantasting van zowel het
zenuwstelsel als van de kleine hersenen. Eenvoudige voeding waardoor zo-
veel mogelijk de activiteit van de hersenen en een zuivere bloedsomloop
met behoorlijk zuurstofgehalte worden bevorderd is aan te raden.
Daarnaast steeds weer het geven van de nodige energie waardoor het zenuw-
stelsel - zij het ook maar tijdelijk - iets van zijn normale reactie kan be-
houden. Bij eventuele magnetische behandeling altijd ook de kleine herse-
nen instralen en dan steeds kruiselings naar de tegenover liggende grote
hersenhelft.
- x Kun je stellen dat de Reiki-methode van handoplegging kwalitatief
op een hoger niveau staat dan normale handoplegging, omdat Reiki-energie
uit een fijnere trillingsbron afkomstig is? Als
- ja je erin gelooft, werkt het beter. Als je er niet in gelooft, is er geen
verschil.
- x Waarom werkt Sai Baba's vibuti (heilige as) genezend? Werkt ze in
op het voorhoofdchakra?
- Neen. In feite is het een deel van de uitstraling van iemand die
zelf een behoorlijke lading heeft. Deze kleeft aan de as; de rest is zui-
ver suggestieve werking.
- x Op Paravisie was aanwezig Bruno Santanera. Hoe vaak heeft zijn chemo-
magneto mineraaltherapie succes?
- Wat is een gulden in vergelijking met de begroting van de Staat der
Nederlanden?
- x Welke koers of koerswijzigingen verwacht u voor de toekomstige psychia-
trische zielszorg? Zullen heilzorgers er niet meer bij betrokken raken
met betrekking tot diagnosestelling? Psychiaters zitten er vaak heel ver-
naast.

Zijn er op korte termijn 'uitvindingen' te verwachten waardoor psychiatrische of andere ziektebeelden doeltreffender zullen kunnen worden behandeld?

- Zeer eenvoudig gezegd: Punt 1: Bij de behandeling van mensen met schizofrene verschijnselen zal inderdaad de hulp en aanwezigheid van een medium in een aantal gevallen (ongeveer 30 %) op korte termijn een aanmerkelijke verbetering tot stand kunnen brengen.

Punt 2: De psychiatrie is niet in staat door te dringen in het kerngebied van het ego. Toch zijn een aantal storingen, die mede het afwijkende gedrag veroorzaken daarin te vinden. Het is dus voor hen niet mogelijk om deze problemen werkelijk op te lossen. Maar vaak kunnen ze suggestief een zodanige invloed uitoefenen dat de gedragingen meer aangepast zijn.

Dan ten aanzien van uitvindingen: Er zijn op dit ogenblik al ontwikkelingen waarmee men probeert encefalogrammen te maken waarbij een groot aantal electronen wordt gebruikt en dus de werking en activiteit van de verschillende hersencentra bij bepaalde schokken, bepaalde suggesties en dergelijke kan worden gemeten. Hierdoor is het inderdaad mogelijk een deel van de afwijking in kaart te brengen. Maar op dit moment is deze uitvinding nog niet betrouwbaar. Dit betekent dat, wanneer ze wel betrouwbaar wordt het mogelijk zal worden om een soort kaart te maken waarop althans een deel van de afwijkende reacties en de daaraan ten grondslag liggende hersenactiviteit afleesbaar worden.

x Wat kunnen mensen in de gevestigde orde van de z.g. 'gekken' leren? Zijn hun verhoudingen niet veel openhartiger en toleranter?

- Dit is sterk afhankelijk van uw definitie van 'gekken'. Ik zou willen zeggen, dat de meeste gekken in wezen niet tolerant zijn. Ze zijn echter wel dermate egocentrisch dat ze zich niet bezighouden met datgene wat er buiten hen gebeurt. Op het ogenblik, dat ze het wel doen zijn ze niet tolerant maar hebben ze vaak een dictatoriale neiging. Dit betreft de werkelijke gekken.

Aan de andere kant wil ik hier onmiddellijk aan toevoegen dat sommige mensen voor gek worden verklaard, omdat ze verstandiger zijn dan de gemiddelde mens in de omgeving van de maatschappij; hun normale leven dus.

Als je afwijkt van de norm, dan ben je in de ogen van velen gek.

Onthoudt u één ding: Een gek kan meer vragen dan honderd verstandigen kunnen beantwoorden. Dat geldt ook in dit geval.

x U heeft het over het innerlijk evenwicht, dus de krachten waaruit de mens bestaat en het evenwicht.

- Het evenwicht is psychisch. De krachten worden evenwel van buitenaf opgenomen. De wijze waarop echter de krachten worden ontvangen en in het ik worden verdeeld is weer afhankelijk van het psychisch evenwicht. Er

x: zijn technieken om de mens te helpen het evenwicht te vinden. Zoudt u kunnen stellen dat diezelfde technieken ook kunnen meewerken aan het verbreken van evenwicht in de mens?

- Dat is ongetwijfeld waar. Elke techniek, die tot evenwicht kan voeren, kan bij een onjuiste benadering, een onjuist gebruik of zelfs bij een overmatig gebruik voeren tot een verstoring van datzelfde evenwicht.

NAWOORD.

Ik heb u reeds gezegd dat ik op specifieke gevallen niet wilde en mocht ingaan. Het spijt mij, dat ik daardoor een aantal vragen niet of niet voldoende heb beantwoord.

U moet echter één ding goed begrijpen. De kern van onze lezing is genees-

kunde tegenover genezen. Beide zijn soms inderdaad een tegenstelling. Soms blijkt, dat de geneeskunde door intuïtieve benadering, ondanks haar dogmata, zeer hoge resultaten behaalt. Het is dus geen afwijzing zonder meer van de geneeskunde zoals ze algemeen wordt beoefend. Ik wilde slechts wijzen op de onvolledigheid van haar benadering en haar soms te dogmatische aanhankelijkheid voor wat zij beschouwt als de wetenschappelijk bewezen feiten.

Er zijn zeer veel mogelijkheden en krachten in de wereld om een mede mens te helpen en te genezen. Als wij de genezing voorop stellen, dan kunnen wij daarmee bereiken dat de geneeskunde haar eigen onvolkomenheid beseft. Eerst in het besef van die onvolkomenheid en het afstand doen van haar gevoel van eigenlijk toch onfeilbaar moeten schijnen, kan zij verder groeien. Want het genezen is oud als de mensheid.

De benadering ervan is in vele tijden geheel anders geweest. Wij behoeven van een modern medicus geen medicijnman te maken. En wij behoeven van een medicijnman niet te verwachten dat hij eerst de bul van de geneesheer haalt. Maar beiden kunnen elkaar helpen. Samenwerking is datgene wat werkelijk tot genezing voert en wat vele fouten helpt vermijden die inhaerent zijn aan het bijna industriële complex dat de medische wetenschap helaas vanuit zich heeft voortgebracht.

De mens is primair, altijd. Ook bij genezing. De psyche van de mens is een zo belangrijke factor in elk ziekteproces, in elk genezingsproces dat aandacht daarvoor noodzakelijk is en niet alleen iets wat je even doet, als je 'tijd over hebt.

Ten laatste: Bijna elke mens beschikt in meer of mindere mate over wat men noemt genezende krachten. Als u probeert die krachten te gebruiken, activeert u een mogelijkheid om ze goed te gebruiken. Probeer anderen te genezen. Zeg niet: Ik zal je genezen, ga maar niet naar de dokter. Maar zeg wel: Als de dokter niet zegt dat het zeer urgent is dat bepaalde ingrepen moeten gebeuren, laat mij het een tijd proberen.

Met geestelijke krachten kun je veel tot stand brengen. Met je eigen juiste instelling, je innerlijke rust en een gevoel van ik zou haast willen zeggen liefde t.a.v. de mensheid of t.a.v. van de lijdende, kun je wonderen doen. Deze wonderen heeft de wereld op dit ogenblik veel meer nodig dan een verdere ontplooiing van techniek. Vooral heeft deze wereld meer behoefte aan een positieve benadering van het leven dan aan de negatieve benadering waarbij voortdurend nieuwe gevaron worden ontdekt en geschetst.

Leven heeft alleen betekenis, als je innerlijk een mate van vreugde en vrede daarbij kunt ervaren. Laat de mens terugkeren naar deze betekenis van leven en niet in uiterlijkheden trachten zijn eigen innerlijke onrust te verdoven of te begraven.

Genezing is belangrijk. Geneeskunde is belangrijk. Maar het is zo, dat de mens het belangrijkste is.

Genezing is iets wat in, aan en door de mens zelf gebeurt. Geneeskunde is een benadering van de processen waardoor ze mogelijk wordt. Elk proces, redelijk of onredelijk, dat genezingsmogelijkheden schept, schept tevens de mogelijkheid voor een mens om meer een innerlijke eenheid, een grotere kracht te worden.

Als u gewend bent om te bidden, bidt dan dat dit besef doordringe tot een ieder; dat niemand meer uitga van regels in plaats van mensen. Als het waar is, dat God de mens heeft geschapen naar Zijn beeld en gelijkenis, dan is elk onrecht dat u uw medemens aandoet, elke miskennis van de persoonlijkheid van een medemens een ontkenning van de God die zovelen zeggen te vereren.

Laat ons geloven in de kracht die in ons woont. Laat ons geloven in de krachten rond ons. Laat ons geloven in onze mogelijkheid om wat in ons is en wat rondom ons is te delen met de anderen, zodat wij allen, geest en stof, meer evenwicht, meer vrede en daardoor ook meer geluk leren kennen.

Ik dank u voor de mij verleende aandacht.